MISIONSKI BIBLIJSKI REDCI

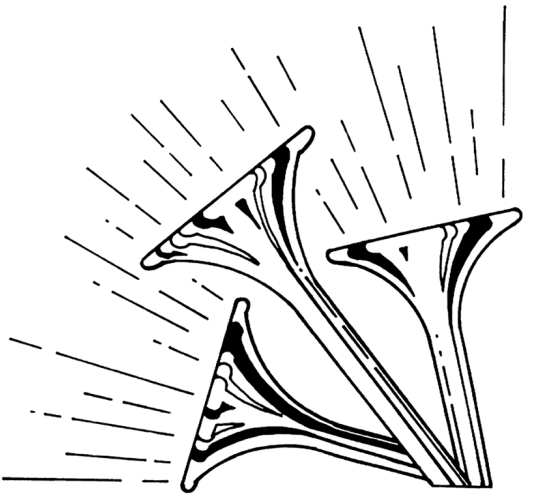

Prvo tromjesečje 2020.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama i u malim skupinama, uzeta su iz knjige Ellen G. White, *Djela apostolska,* Znaci vremena, Zagreb 2011.

Nakladnik
Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2020.
Za internu uporabu

4. siječnja 2020.

Mi smo Božji svjedoci

"Jer vi ste mi svjedoci, riječ je Jahvina, i moje sluge koje sam izabrao, da biste znali i vjerovali i uvidjeli da to sam ja. Prije mene nijedan bog nije bio načinjen i neće poslije mene biti. Ja, ja sam Jahve, osim mene nema spasitelja. Ja sam prorekao, spasio i navijestio, i nema među vama tuđinca! Vi ste mi svjedoci." (Izaija 43,10-12

Crkva je oruđe koje je Bog odredio za spašavanje ljudi. Ona je ustrojena za službu i njezina je zadaća da svijetu navijesti Evanđelje. Od samog početka Bog je namjeravao da Crkva prikaže svijetu Njegovu puninu i dostatnost. Vjernici Crkve, oni koje je Bog pozvao iz tame u svoje divno svjetlo, trebaju odsjajivati Njegovu slavu. Crkva je riznica bogatstva Kristove milosti i po njoj će se u konačnici čak i "poglavarstvima i vlastima na nebesima" objaviti vrhunski i cjeloviti prikaz Božje ljubavi (Efežanima 3,10).

U Svetom pismu zapisana su o Crkvi mnoga i čudesna obećanja. "Jer će se Dom moj zvati Dom molitve za sve narode." (Izaija 56,7) "Njih i sve oko brda svojega učinit ću blagoslovom, i dat ću im na vrijeme kišu, i bit će to kiša blagoslova." "I učinit ću da im probuja slavni nasad, i glad ih više neće zatirati, u zemlji više neće podnositi rug naroda. I znat će da sam ja, Jahve, Bog njihov, s njima i da su oni, dom Izraelov, narod moj — riječ je Jahve Gospoda. Vi, ovce moje, vi ste stado paše moje, a ja sam Bog vaš — riječ je Jahve Gospoda." (Ezekiel 34,26.29-31)

"Jer vi ste mi svjedoci, riječ je Jahvina, i moje sluge koje sam izabrao, da biste znali i vjerovali i uvidjeli da to sam ja. Prije mene nijedan bog nije bio načinjen i neće poslije mene biti. Ja, ja sam Jahve, osim mene nema spasitelja. Ja sam prorekao, spasio i navijestio, i nema među vama tuđinca! Vi ste mi svjedoci." "Ja, Jahve, u pravdi te pozvah, čvrsto te za ruku uzeh; oblikovah te i postavih te za Savez narodu i svjetlost pucima, da otvoriš oči slijepima, da izvedeš sužnje iz zatvora, iz tamnice one što žive u tami." (Izaija 43,10-12; 42,6.7) (Ellen G. White, *Djela apostolska,* 7)

11. siječnja 2020.

Božja namjera za Njegovu Crkvu

"Ovako govori Jahve: U vrijeme milosti ja ću te uslišiti, u dan spasa ja ću ti pomoći. Sazdao sam te i postavio za Savez narodu, da zemlju podignem, da nanovo razdijelim baštinu opustošenu, da kažeš zasužnjenima: 'Izađite!' a onima koji su u tami: 'Dođite na svjetlo!' Oni će pasti uzduž svih putova, i paša će im biti po svim goletima. Neće više gladovat i žeđati, neće ih mučiti žega ni sunce, jer vodit će ih onaj koji im se smiluje, dovest će ih k izvorima vode. Sve gore svoje obratit će u putove, i ceste će se moje povisiti." (Izaija 49,8-16)

Crkva je Božja utvrda, Njegov grad utočišta koji drži u pobunjenom svijetu. Svaka izdaja Crkve izdaja je Onoga koji je ljudski rod kupio krvlju svojeg jedinorođenog Sina. Crkvu na Zemlji od početka su činile vjerne duše. Gospodin je u svakom razdoblju imao svoje stražare koji su vjerno svjedočili naraštaju u kojem su živjeli. Ovi su stražari objavljivali vijest opomene; a kad su bili pozvani da odlože oružje, drugi su preuzeli njihov posao. Bog je ove svjedoke povezao Savezom sa sobom i tako ujedinio Crkvu na Zemlji s Crkvom na Nebu. On je slao svoje anđele da služe Njegovoj Crkvi pa vrata paklena nisu mogla nadvladati Njegov narod.

Bog je svoju Crkvu podupirao u stoljećima progonstava, sukoba i tame. Na nju nije pala ni sjena oblaka a da je On nije za to pripremio, nijedna se sila nije podigla protiv Njegovog djela a da je On nije predvidio. Sve se dogodilo onako kako je prorekao. Nije zaboravio svoju Crkvu, već je u svojim proročkim objavama naznačio što će se dogoditi, a ono što su objavili proroci nadahnuti Njegovim Duhom, ostvarilo se. Njegov je Zakon povezan s Njegovim prijestoljem i nema sile zla koja bi ga mogla uništiti. Istinu nadahnjuje i čuva Bog; ona će trijumfirati unatoč svem protivljenju. — (Ellen G. White, *Djela apostolska,* 8)

18. siječnja 2020.

Crkva i Božje kraljevstvo

"S čime ćemo usporediti kraljevstvo Božje? Kojom li ga usporedbom prikazati?" (Marko 4,30)

Tijekom stoljeća duhovne tame Božja Crkva je bila grad koji leži na gori. Iz stoljeća u stoljeće, iz naraštaja u naraštaj u njezinim su se granicama razvijale čiste nebeske istine. Premda izgleda slaba i pogrešiva, Crkva je jedini predmet na koji Bog na poseban način obraća svoju punu pozornost. Ona je pozornica Njegove milosti na kojoj s uživanjem otkriva svoju moć da preobrazi srca.

"S čime ćemo usporediti kraljevstvo Božje?" upitao je Krist. "Kojom li ga usporedbom prikazati?" (Marko 4,30) Za usporedbu nije mogao uzeti zemaljska kraljevstva. U društvu nije našao ništa čime bi ga mogao usporediti. Zemaljska kraljevstva vladaju primjenom fizičke sile, ali iz Kristova kraljevstva prognano je svako tjelesno oružje, svako oruđe prisile. Njegovo kraljevstvo uzdiže i oplemenjuje ljudski rod. Božja je Crkva dvor svetog života, ispunjena različitim darovima i obdarena Svetim Duhom. Vjernici trebaju naći svoju sreću u sreći onih kojima pomažu i koje blagoslivljaju.

Predivno je djelo koje je Gospodin naumio ostvariti preko svoje Crkve da bi se proslavilo Njegovo ime. Slika ovog djela prikazana je u Ezekielovom viđenju rijeke koja ozdravlja: "Ova voda teče u istočni kraj, spušta se u Arabu i teče u more; a kad se u more izlije, vode mu ozdrave. I kuda god potok protječe, sve živo što se miče oživi; i bit će vrlo mnogo riba, jer kamo god dođe ova voda, sve ozdravi i oživi — kuda god protječe ovaj potok... Duž potoka na obje strane rast će svakovrsne voćke: lišće im neće otpadati i s njih neće nestajati ploda; svakog će mjeseca roditi novim plodom, jer im voda dotječe iz Svetišta. Plod će njihov biti za jelo, a lišće za lijek." (Ezekiel 47,8-12) — (Ellen G. White, *Djela apostolska,* 8,9)

25. siječnja 2020.

Bog djeluje preko svojeg naroda

"A ja te zasadih kao lozu izabranu, ko sadnicu plemenitu. Kako li mi se samo prometnu u jalov izrod, u lozu divlju!" (Jeremija 2,21)

Bog je od početka djelovao preko svojeg naroda da donese blagoslov svijetu. Drevnom egipatskom narodu Bog je Josipa učinio izvorom života. Zahvaljujući njegovoj vjernosti, sačuvan je život cijelog naroda. Preko Daniela Bog je sačuvao život svih babilonskih mudraca. Sva su ova izbavljenja pouke; one oslikavaju duhovne blagoslove ponuđene svijetu zahvaljujući vezi s Bogom kojega su Josip i Daniel štovali. Svatko u čijem srcu nastava Krist, svatko tko Njegovu ljubav prikazuje svijetu, suradnik je Božji na blagoslov ljudskom rodu. Dok od Spasitelja prima milost koju prenosi drugima, iz cijelog njegovog bića teku vode duhovnog života.

Bog je izabrao Izraela da objavi svoj karakter ljudima. Želio je da bude kao izvor spasenja u svijetu. Njemu su bila povjerena nebeska obećanja, objavljena Božja volja. U rane dane Izraela narodi svijeta su zbog izopačenog života izgubili spoznaju o Bogu. Prije su Ga poznavali, ali zato što Mu nisu "iskazali ni slavu ni zahvalnost kao Bogu... postali su isprazni u mislima svojim i njihovo je nerazumno srce potamnjelo" (Rimljanima 1,21). Ali Bog ih u svojoj milosti nije uništio. Odlučio im je dati priliku da se preko Njegova izabranog naroda ponovo upoznaju s Njim. Naukom o žrtvenoj službi Krist je trebao biti uzdignut pred narodima, da žive svi koji u Njega pogledaju. Krist je bio temelj židovskog sustava. Cijeli sustav slika i simbola bio je zgusnuto evanđeosko proročanstvo, prikaz onoga što je bilo vezano uz obećanja o otkupljenju.

Ali izraelski narod izgubio je iz vida svoju uzvišenu prednost Božjih predstavnika. Zaboravili su na Boga i propustili izvršiti svoju svetu zadaću. Blagoslovi koje su primili nisu donijeli blagoslov svijetu. Sve svoje prednosti prisvojili su za vlastito proslavljanje. Odvojili su se od svijeta da bi izbjegli kušnju. ...

Svećenici i knezovi utonuli su u kolotečinu ceremonijalizma. Bili su zadovoljni legalističkom religijom pa drugima nisu ni mogli dati žive nebeske istine. — (Ellen G. White, *Djela apostolska,* 9,10)

1. veljače 2020.

Božja se slava mora objaviti

"Sad, žitelji jeruzalemski i ljudi Judejci, presudite između mene i vinograda mojega. Što još mogoh učiniti za svoj vinograd pa da nisam učinio? Nadah se da će uroditi grožđem, zašto vinjagu izrodi?

Bog je o Izraelu rekao: "A ja te zasadih kao lozu izabranu, ko sadnicu plemenitu. Kako li mi se samo prometnu u jalov izrod, u lozu divlju!" (Jeremija 2,21) "Izrael je prazna loza vinova, ostavlja rod za se." (Hošea 10,1 — Daničić) "Sad, žitelji jeruzalemski i ljudi Judejci, presudite između mene i vinograda mojega. Što još mogoh učiniti za svoj vinograd pa da nisam učinio? Nadah se da će uroditi grožđem, zašto vinjagu izrodi?

No, sad ću vam reći što ću učiniti od svog vinograda: plot ću mu soriti da ga opustoše, zidinu razvaliti da ga izgaze. U pustoš ću ga obratiti, ni obrezana ni okopana, nek u drač i trnje sav zaraste; zabranit ću oblacima da dažde nad njime. Vinograd Jahve nad Vojskama dom je Izraelov; izabrani nasad njegov ljudi Judejci. Nadao se pravdi, a eto nepravde, nadao se pravičnosti, a eto vapaja." (Izaija 5,3-7) "Nemoćnih ne krijepite, bolesnih ne liječite, ranjenih ne povijate, zalutalih natrag ne dovodite, izgubljenih ne tražite, nego nasilno i okrutno njima gospodarite." (Ezekiel 34,4)

Židovski su se vođe smatrali previše mudrima da bi im trebale upute, previše pravednima da bi im trebalo spasenje, previše počašćenima da bi im trebala čast koja dolazi od Krista. Spasitelj se okrenuo od njih da drugima povjeri prednosti koje su zlorabili i djelo koje su omalovažavali. Božja se slava mora objaviti, Njegova riječ utvrditi. Kristovo se kraljevstvo mora uspostaviti u ovome svijetu. Božje spasenje mora biti objavljeno gradovima u pustinji i učenici su bili pozvani da izvrše djelo koje su židovski vođe zanemarili. — (Ellen G. White, *Djela apostolska,* 10,11)

8. veljače 2020.

Isus poziva učenike

"Zatim se uspne na goru te pozva k sebi one koje odabra. Oni dođoše k njemu. I on postavi Dvanaestoricu da ga prate, da ih šalje da propovijedaju." (Marko 3,13.14)

Za ostvarenje svojeg djela Krist se nije poslužio učenošću ili rječitošću židovskog Velikog vijeća kao ni rimskom silom. Zaobilazeći samopravedne židovske učitelje, veliki je Učitelj izabrao skromne, neuke ljude da objave istine koje će pokrenuti svijet. Ove je ljude namjeravao osposobiti i obrazovati za vođe svoje Crkve. Oni su, opet, trebali obrazovati druge i poslati ih da navješćuju Evanđelje. Da bi u svojem radu mogli uspjeti, trebali su dobiti silu Svetog Duha. Evanđelje se nije trebalo objavljivati ljudskom snagom ili mudrošću, već silom Božjom.

Najveći od svih Učitelja koje je svijet ikada poznavao, tri i pol godine je podučavao učenike. Krist ih je u osobnom kontaktu i druženju osposobljavao za svoju službu. Dan za danom hodali su i razgovarali s Njim, slušali riječi koje je upućivao umornima i opterećenima i gledali očitovanje Njegove sile na bolesnima i nevoljnima. Katkad ih je podučavao dok su s Njim sjedili na padini brda; katkad im je pokraj jezera ili dok su hodali putom otkrivao tajne Božjeg kraljevstva. Kad god su srca bila otvorena da prime božansku vijest, iznosio je istine puta spasenja. Učenicima nije zapovijedao da učine ovo ili ono, već je rekao: "Pođite za mnom." Poveo ih je na putovanja po selima i gradovima da bi mogli vidjeti kako podučava narod. Išli su s Njim od mjesta do mjesta. Dijelili su s Njim skromne obroke i kao On katkad bili gladni, a često i umorni. Bili su uz Njega na pretrpanim ulicama, kraj jezera, u pustoši. Vidjeli su Ga u svakoj životnoj prilici.

Prvi korak u organizaciji Crkve koja će nakon Kristova odlaska nastaviti rad bio je postavljanje Dvanaestorice. O ovom činu izvještaj glasi: "Zatim se uspne na goru te pozva k sebi one koje odabra. Oni dođoše k njemu. I on postavi Dvanaestoricu da ga prate, da ih šalje da propovijedaju." (Marko 3,13.14) — (Ellen G. White, *Djela apostolska,* 12,13)

15. veljače 2020.

Dionici Božjih obećanja

"... Da poganima navijestim neistraživo Kristovo bogatstvo." (Efežanima 3,6)

Učenici su trebali poći kao Kristovi svjedoci da objave svijetu što su od Njega vidjeli i čuli. Njihova je služba bila najvažnija služba u koju su ljudska bića ikad bila pozvana; mogla se usporediti samo sa službom samoga Krista. Trebali su biti Božji suradnici u spašavanju ljudi. Kao što su u Starom zavjetu dvanaestorica patrijarha bili predstavnici Izraela, tako dvanaestorica apostola stoje kao predstavnici evanđeoske Crkve.

Tijekom svoje službe na Zemlji Krist je počeo rušiti zid koji je razdvajao Židove i neznabošce, i propovijedati spasenje svim ljudima. Premda je bio Židov, bez ustezanja se miješao sa Samarijancima omalovažavajući farizejske običaje Židova prema ovom prezrenom narodu. Spavao je pod njihovim krovom, jeo za njihovim stolom i podučavao na njihovim ulicama.

Spasitelj je težio da svojim učenicima objavi istinu o rušenju pregrade "koja ... je rastavljala" Izraelce od drugih naroda — istinu da su "pogani baštinici iste baštine" sa Židovima i "dionici istog obećanja u Kristu Isusu Radosnom viješću" (Efežanima 2,14; 3,6). Ovu je istinu djelomice otkrio u vrijeme kad je nagradio vjeru stotnika u Kafarnaumu, kao i kad je propovijedao Evanđelje stanovnicima Sihara. Ali još ju je jasnije otkrio za svojeg posjeta Feniciji, kad je izliječio kćer žene Kanaanejke. Ovaj događaj pomogao je učenicima da razumiju kako među onima za koje su mnogi smatrali da ne zavređuju spasenje, ima duša koje čeznu za svjetlom istine.

Tako je Krist nastojao učenike naučiti istini da u Božjem kraljevstvu nema teritorijalnih granica, ni kasta, ni aristokracije; da moraju ići svim narodima i ponijeti im vijest o Spasiteljevoj ljubavi. No oni su tek poslije u potpunosti shvatili da je Bog "izveo sav ljudski rod od jednoga čovjeka i nastanio ga po svoj površini zemaljskoj, pošto je ljudima odredio ustaljena godišnja doba i međe postojbine njihove, s nakanom da traže Boga, ne bi li ga možda napipali i našli, jer zbilja nije daleko ni od jednog od nas" (Djela 17,26.27). — (Ellen G. White, *Djela apostolska,* 13,14)

22. veljače 2020.

Posvećeni istinom

"Da svi budu jedno. Kao što si ti, Oče, u meni, i ja u tebi, tako neka i oni u nama budu jedno... da svijet upozna da si me ti poslao i da si njih ljubio kao što si mene ljubio." (Ivan 17,21.23)

Kod prvih učenika vidjela se velika raznolikost. Trebali su postati učitelji svijeta, a tvorili su široku lepezu karaktera. Da bi mogli uspješno vršiti posao na koji su bili pozvani, ovi ljudi, različitih osobina i životnih navika, morali su doći do jedinstva osjećaja, misli i postupaka. Krist je namjeravao postići ovo jedinstvo. Zbog toga ih je nastojao ujediniti sa sobom. Breme svojeg rada s njima izrazio je u molitvi Ocu: "Da svi budu jedno. Kao što si ti, Oče, u meni, i ja u tebi, tako neka i oni u nama budu jedno... da svijet upozna da si me ti poslao i da si njih ljubio kao što si mene ljubio." (Ivan 17,21.23) Njegova je stalna molitva bila da budu posvećeni istinom; i On je molio s uvjerenjem znajući za proglas Svemogućega prije postanka svijeta. Znao je da će se Evanđelje o kraljevstvu propovijedati svim narodima za svjedočanstvo; znao je da će istina naoružana svemoći Svetog Duha pobijediti u borbi sa zlom i da će okrvavljeni barjak jednog dana pobjedonosno zavijoriti nad Njegovim sljedbenicima.

Kako je Kristova zemaljska služba išla kraju i On shvatio da uskoro mora ostaviti svoje učenike da nastave djelo bez Njegova osobnog nadzora, nastojao ih je ohrabriti i pripremiti za budućnost. Nije ih zavaravao lažnim nadama. Čitao je kao otvorenu knjigu ono što se trebalo dogoditi. Znao je da će se od njih rastati, da će ih ostaviti kao ovce među vukovima. Znao je da će trpjeti progonstvo, da će biti izbacivani iz sinagoga i bacani u tamnice. Znao je da će za svjedočenje o Njemu kao Mesiji neki od njih podnijeti smrt. Nešto od toga im je rekao. Govoreći o njihovoj budućnosti, jasno je i određeno rekao da se u budućim kušnjama trebaju sjetiti Njegovih riječi i ojačati svoju vjeru u Njega kao Otkupitelja. — (Ellen G. White, *Djela apostolska,* 14)

29. veljače 2020.

Rad velikih razmjera

"Zaista, zaista, kažem vam, tko vjeruje u me, i on će činiti djela koja ja činim. Činit će i veća od ovih, jer ja idem k Ocu." (Ivan 14,12)

Krist ovim riječima nije želio reći da će učenici činiti uzvišenija djela od Njega, nego da će njihov rad biti većih razmjera. Nije mislio samo na činjenje čuda, već na sve što će se dogoditi djelovanjem Svetog Duha. "Kada dođe Branitelj," rekao je, "kojega ću ja poslati od Oca, Duh istine koji izlazi od Oca, svjedočit će za me. I vi ćete svjedočiti, jer ste od početka sa mnom." (Ivan 15,26.27)

Ove su se riječi čudesno ispunile. Nakon silaska Svetog Duha učenici su bili toliko ispunjeni ljubavlju prema Njemu i onima za koje je umro, da su riječi koje su izgovarali i molitve koje su iznosili topile srca. Govorili su u snazi Duha i pod utjecajem te sile tisuće su se obraćale.

Kao Kristovi predstavnici apostoli su trebali ostaviti snažan dojam na svijet. Činjenica da su skromni ljudi, neće umanjiti, već povećati njihov utjecaj jer će misli njihovih slušatelja biti usmjerene na Spasitelja koji je, premda nevidljiv, i dalje radio s njima. Predivno naučavanje apostola, njihove riječi ohrabrenja i pouzdanja, uvjerit će sve da oni ne rade svojom vlastitom snagom, već Kristovom. Onako ponizni objavit će da je onaj koga su Židovi razapeli bio Knez života, Sin živoga Boga, i da u Njegovo ime čine djela koja je On činio.

U oproštajnom razgovoru s učenicima večer uoči raspeća, Spasitelj nije spomenuo patnje koje je podnio i koje još mora podnijeti. Nije govorio o poniženju koje Ga očekuje, već je u njihove misli nastojao unijeti ono što će ojačati njihovu vjeru, navesti ih da gledaju radost koja čeka pobjednika u budućnosti. Radovao se spoznaji što će za svoje sljedbenike moći učiniti više nego što je obećao; da će iz Njega poteći ljubav i samilost, očišćenje hrama duše, i da će ih po karakteru učiniti sličnima sebi; da će istina, naoružana snagom Duha, pobijediti i dalje pobjeđivati. — (Ellen G. White, *Djela apostolska,* 15)

7. ožujka 2020.

Propovijedajmo svim narodima

"Da se na temelju njegova imena mora propovijedati obraćenje i oproštenje grijeha svim narodima, počevši od Jeruzalema." (Luka 24,47)

Isus je nekoliko puta pokušavao svojim učenicima otvoriti oči za budućnost, ali oni nisu marili za ono što je rekao. Zato ih je Njegova smrt iznenadila; a nakon nje, kad su razmišljali o prošlosti i vidjeli posljedice svoje nevjere, bili su shrvani tugom. Kad je Krist bio razapet, oni nisu vjerovali da će uskrsnuti. A jasno im je rekao da će treći dan uskrsnuti, no bili su previše zbunjeni da bi znali što je time mislio reći. Zbog ovog nedostatka shvaćanja ostali su u vrijeme Njegove smrti potpuno bez nade. Bili su gorko razočarani. Njihova vjera nije prodrla kroz sjenu koju je Sotona bacio na njihov obzor. Sve im je izgledalo maglovito i tajanstveno. Da su vjerovali Spasiteljevim riječima, kolike bi žalosti bili pošteđeni!

Shrvani neraspoloženjem, tugom i očajem, učenici su se okupili u gornjoj sobi, zatvorili i zakračunali vrata bojeći se da bi ih mogla snaći sudbina njihovog voljenog Učitelja. Upravo tu im se, nakon uskrsnuća, Spasitelj ukazao.

Krist je još četrdeset dana ostao na Zemlji pripremajući učenike za posao koji ih je očekivao i objašnjavajući im ono što dotad nisu mogli razumjeti. Govorio je o proročanstvima koja su najavila Njegov dolazak, da će Ga Židovi odbaciti i da će umrijeti, pokazujući da se svaka pojedinost ovih proročanstava ispunila. Govorio im je kako ispunjenje ovih proročanstava trebaju smatrati jamstvom sile koja će pratiti njihov budući rad. "Tada im prosvijetli razum", čitamo, "da razumiju Pisma, te im reče: 'Tako stoji pisano da Mesija mora trpjeti i treći dan uskrsnuti od mrtvih, da se na temelju njegova imena mora propovijedati obraćenje i oproštenje grijeha svim narodima, počevši od Jeruzalema.'" Zatim je dodao: "Vi ste svjedoci toga." (Luka 24,45-48) — (Ellen G. White, *Djela apostolska,* 17,18)

14. ožujka 2020.

Okupljanje svih koji vjeruju

"Znam komu sam vjerovao." (2. Timoteju 1,12)

Tijekom tih dana koje je Krist proveo sa svojim učenicima, oni su stekli novo iskustvo. Dok su svojega voljenog Učitelja slušali kako objašnjava Pisma u svjetlu svega što se zbilo, njihova vjera u Njega potpuno se utvrdila. Dosegnuli su trenutak kad su mogli reći: "Znam komu sam vjerovao." (2. Timoteju 1,12) Počeli su shvaćati narav i domet svojeg rada; vidjeli su da svijetu trebaju objaviti istine koje su im bile povjerene. Događaji iz Kristova života, Njegova smrt i uskrsnuće, proročanstva koja ukazuju na ova zbivanja, tajne plana spasenja, Isusova moć da oprašta grijehe — svemu su tome bili svjedoci i to su trebali objaviti svijetu. Trebali su navijestiti Evanđelje mira i spasenja pokajanjem i Spasiteljevom snagom.

Prije nego što je uzašao na Nebo, Krist je svojim učenicima dao nalog. Rekao im je da trebaju biti izvršitelji Njegove oporuke kojom je svijetu ostavio blaga vječnog života. Vi ste bili svjedoci mojeg požrtvovnog života za dobro svijeta, rekao im je. Vidjeli ste kako sam radio za Izraela. Premda moj narod nije htio doći k meni da imaju život, premda su svećenici i starješine učinili sa mnom što su htjeli, oni još uvijek trebaju dobiti priliku da prihvate Božjeg Sina. Vidjeli ste da primam sve koji dolaze k meni priznajući svoje grijehe. Onoga koji dolazi k meni, neću izbaciti. Vama, svojim učenicima, povjeravam ovu vijest milosti. Trebate je objaviti Židovima i poganima podjednako. ... Sve koji vjeruju treba okupiti u jednu Crkvu. ...

Učenici su svoj posao trebali obavljati u Kristovo ime. Svaka njihova riječ i postupak trebali su usmjeriti pozornost na Njegovo ime, ime sa životodavnom snagom kojom se grešnici mogu spasiti. Njihova vjera trebala je biti usredotočena na Njega, izvor milosrđa i snage. U Njegovo su ime trebali iznositi svoje molbe Ocu da dobiju odgovor. Trebali su krštavati u ime Oca, Sina i Svetoga Duha. Kristovo je ime trebalo biti njihova lozinka, njihov znak raspoznavanja i izvor njihovog uspjeha. U Njegovom kraljevstvu ne priznaje se ništa što ne nosi Njegovo ime i oznaku. — (Ellen G. White, *Djela apostolska,* 18,19)

21. ožujka 2020.

Veliki evanđeoski nalog

"Kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge." (Ivan 13,34)

Evanđeoski nalog velika je misionarska povelja Kristovog kraljevstva. Učenici su trebali marljivo raditi za duše upućujući svima poziv milosti. Oni nisu smjeli čekati da narod dođe k njima; svojom viješću trebali su ići k ljudima. ...

Kad je Krist rekao učenicima: Idite u moje ime i okupite u Crkvu sve koji vjeruju, jasno im je ukazao na potrebu očuvanja jednostavnosti. Što bude manje razmetanja i sjaja, to će veći biti njihov utjecaj na dobro. Učenici su trebali govoriti isto tako jednostavno kao što je Krist govorio. Trebali su svoje slušatelje dojmiti poukama koje ih je On naučio.

Krist svojim učenicima nije rekao da će im posao biti lak. Pokazao im je veliki savez zla koji se svrstao protiv njih. ... Ali neće biti ostavljeni da se bore sami. Uvjeravao ih je da će biti s njima; a ako pođu s vjerom, stavljaju se pod zaklon Svemogućega. Rekao im je da budu odvažni i jaki jer će u njihovim redovima biti netko moćniji od anđela — Vojskovođa nebeske vojske. Pobrinuo se za sve što će im biti potrebno u radu i preuzeo na sebe odgovornost za uspjeh. Dokle god budu slušali Njegovu Riječ i radili oslanjajući se na Njega, ne mogu doživjeti neuspjeh. Idite svim narodima, zapovjedio im je. Idite u najudaljenije krajeve svijeta i budite sigurni da ću i tamo biti s vama. Radite s vjerom i pouzdanjem jer vas nikad neću zaboraviti. Uvijek ću biti s vama i pomagati vam da izvršite svoju dužnost; vodit ću vas, tješiti, posvećivati, podupirati i dati vam uspjeh u iznošenju riječi koje će pozornost drugih privući prema Nebu.

Kristova žrtva za čovjeka bila je potpuna i dovršena. Uvjet za pomirenje bio je ispunjen. Djelo zbog kojeg je došao na ovaj svijet bilo je ostvareno. On je zadobio kraljevstvo. Oteo ga je Sotoni i postao baštinikom svega. Bio je na putu prema Božjem prijestolju, da Mu nebeske vojske ukažu čast. Obučen u bezgraničnu vlast, dao je svojim učenicima nalog: "Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim! " (Matej 28,19) — (Ellen G. White, *Djela apostolska,* 18—20)

28. ožujka 2020.

Idite, učinite, krstite, učite!

"Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Učite ih da vrše sve što sam vam zapovjedio! Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta." (Matej 28,19.20)

Neposredno prije nego što će napustiti svoje učenike, Krist je još jednom jasno prikazao narav svojega kraljevstva. Podsjetio ih je na ono što im je prije govorio o njemu. Objasnio je kako Njegova namjera nije bila da u ovome svijetu uspostavi zemaljsko kraljevstvo. Nije bio postavljen da vlada kao zemaljski vladar na Davidovu prijestolju. Kad su Ga učenici pitali: "Gospodine, hoćeš li sada obnoviti kraljevstvo u Izraelu?" odgovorio je: "Ne spada na vas... da znate vrijeme i priliku koje je Otac odredio svojom vlasti." (Djela 1,6.7) Nije bilo potrebno da vide dalje u budućnost nego što su im to omogućila Njegova otkrivenja. Njihov je posao bio da navijeste Evanđelje.

Krist se svojom vidljivom nazočnošću trebao povući od učenika, ali su zato oni trebali dobiti novi izvor snage. Trebali su dobiti Svetoga Duha u punini, da ih potvrdi za posao koji ih je očekivao. "Evo," rekao je Spasitelj, "ja ću poslati na vas ono što je Otac moj obećao. A vi ostanite u gradu dok se ne obučete u silu odozgo!" (Luka 24,49) "Ivan je krstio vodom, a vi ćete domalo biti kršteni Duhom Svetim. ... Ali, primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas, pa ćete mi biti svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje." (Djela 1,5.8)

Spasitelj je znao da nikakav dokaz, bez obzira na to koliko bio logičan, neće omekšati srca i prodrijeti kroz koru svjetovnosti i sebičnosti. Znao je da Njegovi učenici moraju primiti nebesku snagu, da će Evanđelje biti djelotvorno samo ako ga budu naviještala zagrijana srca i rječite usne zahvaljujući živoj spoznaji Njega koji je put, istina i život. Djelo povjereno učenicima zahtijevat će veliki trud jer će se plima zla duboko i snažno podići protiv njih. Silama tame zapovijeda budan i odlučan zapovjednik, a Kristovi sljedbenici moći će se boriti za ono što je pravo samo uz pomoć koju će im Bog dati svojim Duhom. — (Ellen G. White, *Djela apostolska,* 20)

Bog nas je pozvao i ovlastio da u našim svakodnevnim druženjima s ljudima promičemo Njegovu ljubav i širimo Radosnu vijest o spasenju od grijeha i vječnom životu.

Prema svojem obećanju, Isus dolazi poraziti zlo; On će obnoviti Zemlju i uspostaviti svoje kraljevstvo u kojem će spašeni živjeti zauvijek.

Prenesimo spoznaju o tome svakome do koga nam je stalo — poznatim i nepoznatim ljudima, pomažući se dostupnim knjigama, časopisima, traktatima, cd-ima i dvd-ima, internetskim izvorima, proučavanjem Biblije s pojedincima ili u malim skupinama.

Pozivajmo ljude na biblijska predavanja, evangelizacije, tribine, koncerte, na uključivanje u Dopisnu biblijsku i Dopisnu zdravstvenu školu, na humanitarne akcije te na zdrav, osmišljen i ispunjen život.

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com